

รธน. มาตรา ๑๕๙ วรรคสี่ และมาตรา ๒๖๖

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ วรรคสี่ กำหนดให้ในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ให้รัฐสภาดำเนินการประชุมได้เฉพาะกรณีที่ยกเว้นไว้ในหมวด ๒ หรือการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ การอนุมัติพระราชกำหนด การให้ความเห็นชอบในการประกาศสงคราม การให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญา การเลือกหรือการให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่ง การถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง การตั้งกระทู้ถาม และการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เว้นแต่รัฐสภาจะมีมติให้พิจารณาเรื่องอื่นใดด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา และมาตรา ๒๖๖ กำหนดให้ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภา เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

การที่ประธานรัฐสภาเสนอความเห็นของสมาชิกวุฒิสภาว่า การประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาพิจารณาดังคณะกรรมการการสามัญประจำวุฒิสภาในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ วรรคสี่ แม้วุฒิสภาเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญและประธานรัฐสภาเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา แต่การที่สมาชิกวุฒิสภาบางส่วนไม่เห็นด้วยกับมติการประชุมของวุฒิสภาเป็นเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ภายในองค์กร จึงไม่ใช่กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

ย่อโดย นายศราวุธ โภชรา
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นางวรรณรัตน์ เกษมสันต์ ณ อยุธยา
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๔ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๒

นายมนตรี กนกวารี
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคดี รักษาการแทน
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ